

INVESTOINTIAVUSTUSSELVITYS

Suomen investointitukijärjestelmä perustuu lainsäädäntöön. Järjestelmän taustalla on taloustieteellinen ajattelumalli, jonka mukaan yritystuilla pyritään 'edistämään markkinoiden toimintaa, yritysten kasvua, ja viime kädessä yhteiskunnan ja kansalaisten hyvinvointia' (Koski & Ylä-Anttila 2011, 3). Investointitukijärjestelmän toimivuudesta on tehty selvityksiä (mm. Hynninen, Ritsilä, Haapanen, Storhammar 2007, Koski & Ylä-Anttila 2011). Niissä on tarkasteltu tukien vaikuttavuutta työllistävyuden ja kasvun näkökulmasta. Sukupuolinäkökulmaa ne eivät sisällä. Tässä selvityksessä tavoitteenani on tunnistaa ja analysoida tukijärjestelmän virallistuneita ja institutionalisoituneita jäsenyksiä sekä käytäntöjä, jotka pitävät yllä pohjoisen alueella talouden sukupuolten välistä segregaatiota. Tätä tarkoitusta varten tarkastelen kahta merkittävää investointitukimallia, *työllisyysperusteista investointitukea*, joka määritetään asetuksessa 1345/2002 (Valtioneuvoston asetus eräiden työllisyysmäärärahojen käytöstä) sekä *kehittämistukea pk-yrityksille*, josta säädetään laissa 1336/2006 (Laki valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi).

	Tarkoitus	Perusteet
Työllisyysperusteinen investointituki 1345/2002	1§: "...rakentamista, kunnossapitoa, perusparannusta, laajentamista, rakenteellisesti uudelleen järjestämistä tai muuta investointia koskevaan hankkeeseen..." Aineellisten investointien rahoittaminen. Hakijana julkinen tai yksityinen instituutio	Investointiavustusten suuruus perustuu kokonaisharkintaan, johon vaikuttavat erityisesti hankkeen arvioidut pysyvät työllisyysvaikutukset ja sijaintipaikkakunnan työllisyysnäkökohdat (=työttömyysaste, PM). (esim. Hynninen, Ritsilä, Haapanen, Storhammar 2007)

Kehittämistuki pk-yrityksille 1336/2006	Aineellisten investointien rahoittaminen. Aineettomien investointien rahoittaminen siltä osin kuin ne liittyvät tekniikan siirtoon liittyvien patenttioikeuksien, käyttöilupien, tietotaidon ja patentoimattoman teknisen tietämyksen hankintaan. (4§ 4) Hakijana pk-yritys	Toimialan rakenne määrittää mahdollisuudet rahoitukseen: toimiala, jossa vain yksi tuottaja, välttyy kilpailurajoituksilta ja omaa paremmat edellytykset saada rahoitusta. Suurella yrityksellä on suuremmat työllistämisaikutukset ja siten paremmat edellytykset saada rahoitusta.
---	---	---

Seuraukset

Nämä kaksi investointitukilajia, työllisyysperusteinen investointituki ja kehittämistuki pk-yrityksille, ohjaavat yritystoiminnan kehittämissyrkimyksiä niin valtakunnallisesti kuin Lapissakin. Niissä asetetaan eksplisiittisiä rajoituksia esimerkiksi käyttötarkoitusten suhteen. Työllisyysperusteinen investointituki on laissa määritetty ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin: rakentaminen, kunnossapito, perusparannus, laajentaminen, rakenteellisesti uudelleen järjestäminen tai muu investointi. (2002/1345, 2. luku, §2) ELY-keskuksen työllisyysperusteisen investointituen hakulomake noudattaa tätä rajoitusta ja juurruttaa sen listaamalla pääurakoitsijan, sivu-urakoitsijan ja aliorakoitsijan investointivaiheen toimijoiksi. Välillisiä toimijoita ovat hakulomakkeen mukaan rakennuttaja, suunnittelijat ja rakennustarvikkeiden valmistajat.

(<https://lomake.fi/b/ec/index.cgi/download?s=RhwyCDzgFOtzFg5&id=4495%2FAC176EFC9C9B8E029B75625CD5E526B0&type=statics>)

Hakijana voi ja vuosien 2008 ja 2009 päätöslistojen mukaan poikkeuksetta onkin ollut julkinen sektori tai julkisen sektorin omistama yhtiö. Investoinneilla tarkoitetaan näin ollen lähinnä julkisen sektorin toimeenpanevaa, työllistämiseen tähtäävää aineellista investointia.

Vuonna 2010 Lapin ELY-keskuksessa oli vielä käytössä Työministeriön laatima opas rahoitushakemusten käsittelijöille (ei vuosilukua), jossa työllisyysvaikutusten osalta korostettiin investointivaiheen jälkeisiä työpaikkoja (s. 7). Arviointia varten käytössä oli TVA-malli, jonka

avulla vaikutukset eri toimialoille arviointiin. Vuoden 2010 uudessa ohjeessa (1521/00.03.05.02/2010) TVA-malli on poistettu. Myöntöperusteista-kohdassa todetaan ainoastaan yleisesti, että ”hanke parantaa alueen työllisyyttä” (sivu 2). Investointivaiheen jälkeisiä työllisyysvaikutuksia kysytään puolestaan ELY:n hakemuslomakkeessa kohdassa 7. Siinä hakijan tulee arvioida pysyvät työpaikat hakijaorganisaatiossa investoinnin jälkeen, sekä välilliset työpaikat muilla toimialoilla tai muissa organisaatioissa. Työpaikat tulee erotella nais- ja miestyöpaikkojen osalta. Sanallisesti tulee myös kuvailla arvioituja työllisyysvaikutuksia. TEM:n Yrtti-järjestelmästä saatu tilasto Lapista vuodelta 2009 osoittaa, että niin työllisyysperusteisten investointien aikaiset kuin sen jälkeisetkin työpaikat kohdentuvat ylivoimaisesti vahvimmin rakentamisen (11%), kiinteistöalan palveluiden (19%) sekä erityisesti julkisen yleishallinnon (68%) aloille. Palvelualat eivät näy tilastossa työllisyshyötyjinä. Välillisten työllisyshyötyjen osalta ei pystytä toteamaan, miten palvelualat hyötyvät investointitoimenpiteistä. Tilastointiteknisistä syistä johtuen ei myöskään voida tarkastella, miten naisten tai miesten työllisyys on parantunut.

Kehittämistuki pk-yrityksille oli vuonna 2010 yhteensä 15,1, vuonna 2009 10,9 ja vuonna 2008 14,8 miljoonaa euroa. Tuki tähtää lain (1336/2006, §1) mukaan taloudellisen kasvun, työllisyyden sekä muiden elinkeinopoliittisten tavoitteiden edistämiseen myöntämällä avustuksia erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten kasvua, kehittämistä ja perustamista edistäviin hankkeisiin. Lain mukaan tuettavia ovat niin aineelliset kuin aineettomatkin investoinnit. Aineettomat investoinnit rajoittuvat kuitenkin tekniseen tietämykseen. Rajaus jättää ulkopuolelle sellaisten aineettomien investointien tukemisen, jotka eivät perustu teknologiaan. Tällaisia voivat olla jotkut naisten toimialojen (sosiaali- ja terveys, koulutus, kauneus) tietotaitoon perustuvat patentit, käytännöt ja oikeudet. Lain 4 pykälä määrittää aineelliset ja aineettomat investoinnit seuraavasti:

- 4§ 3) *aineellisella investoinnilla* maa-alueiden, rakennusten, koneiden, laitteiden ja kaluston hankintaa sekä koneiden ja laitteiden pitkäaikaista vuokraamista;
- 4) *aineettomalla investoinnilla* tekniikan siirtoon liittyvien patenttioikeuksien, käyttöilupien, tietotaidon ja patentoimattoman teknisen tietämyksen hankintaa.

Tuen myöntäminen perustuu Ohjeeseen valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi annetun lain ja valtioneuvoston asetuksen täytäntöönpanosta (TEM 22.6.2010). Ohje kytkee myöntöperusteet EU-ohjelmiin edellyttämällä perusteluiksi yhteensopivuutta ohjelmien toimintalinjojen kriteereiden kanssa (sivu 17). Toisaalta Suomen kilpailulainsäädännöstä johtuen toimialan rakenne määrittää mahdollisuudet rahoitukseen. Täydellisen kilpailun markkinoilla

(monta tuottajaa, monta ostajaa) toimivilla on heikot mahdollisuudet saada tukea, monopolituottajalla sen sijaan hyvät mahdollisuudet (ei kilpailua). Näin ollen tuen saannin ehdoiksi muodostuu alueella kilpailun puuttuminen, ei niinkään liikeidean uutuus sinänsä. Yksittäisen yrityksen tuki saattaa olla hyvinkin suuri (jopa 36% koko Lapin tuen määrästä). Naisten yritykset (kauppa, sosiaali- ja terveys, kauneusala) ovat sen sijaan pieniä, ja kilpailu alalla vahvaa.

Toimialoista eniten tukea saivat

2008: Puutavara- ja puutuoteteollisuus 6 488 940 €

Muu teollisuus 2 052 820 €

Matkailun majoitustoiminta 1 667 140 €

Liike-elämän palvelut 646 570 €

Metallituotteiden valmistus 1 583 770 €

2009: Muu teollisuus 3 336 250 €

Matkailun ohjelmapalvelut 2 597 080 €

Matkailun majoitustoiminta 1 468 695 €

Puutavara- ja puutuoteteollisuus 1 073 190 €

2010: Majoitus 2 398 660 €

Metallituotteiden valmistus (pl. koneet ja laitteet) 1 631 390 €

Sahatavaran sekä puu- ja korkkituotteiden valmistus (pl. huonekalut) 1 620 940 €

Arkkitehti- ja insinööripalvelut; tekninen testaus ja analysointi 1 351 310 €

Luvuissa ovat mukana myös toimintaympäristön kehittämisavustus, yksinyrittäjän avustus, valmistelurahoitus ja energiatuki, joiden osuus kokonaissummasta n. 13-20%. Toimialoittain yrityksen kehittämisavustusta ei voi tarkastella erikseen.

<http://www.te-keskus.fi/Public/download.aspx?ID=14629&GUID={FE8117F8-5022-4122-9B76-1120E52CE450}>, <http://www.te-keskus.fi/Public/download.aspx?ID=17358&GUID={09D9C35E-B06E-4672-929D-28AFC91E9E2C}> ja <http://www.te-keskus.fi/Public/download.aspx?ID=18994&GUID={67CCB948-0890-4C38-9C68-C255879457D8}>

Naisten toimialoista suurin, sosiaali- ja terveystoimiala, näyttää jäävän ilman tukia. Vuonna 2009 Terveystieteiden ja sosiaalipalvelualan 5 yritykselle myönnettiin Lapissa tosin yhteensä 67 480 euroa. Ainakin osa tukea saaneista yrityksistä tuottaa kuitenkin turvallisuus- tai etäpalveluteknologiaa. Rahoitus noudattaa siten käsitystä aineettomasta investoinnista teknologiana.

Molemmat investointituet perustuvat aineellisen investoinnin ensisijaisuuteen sekä aineettoman investoinnin teknologiseen konnotaatioon. Käytäntö rajaa pois muunlaiset järjestykset, joissa esimerkiksi naisten toimialojen kautta (esim. sosiaali- ja terveys) parannettaisiin työllisyyttä.

Seurauksena syntyy hierarkiaa työmarkkinoille. Työministeriön vanha opas korosti työllisyshoitokustannuksia työllisyysvaikutusten osalta (sivu 7). Ohjeen mukaan nettotyöllisyysvaikutusten tulee olla valtiontaloudellisesti kannattava, toisin sanoen hyötyjen suuremmat kuin työttömyyskorvauksista muodostuvat menot. Tällaista laskelmaa, josta selviäisi, miten investointihyödyt ylittävät työttömyyskustannukset, en ole saanut. Käytäntö pitää sisällään järjestyksen, jonka mukaan kustannusten rahamäärä menee työllistettävien henkilöiden määrän edelle. Toisin sanoen muutaman suuripalkkaisen työttömän työllistäminen on yhtä (valtiontaloudellisesti) kannattavaa kuin monen pienipalkkaisen.

Seuraukset yksilötasolla

Käsitys aineellisista investoinneista ja teknologiasta taloudellisen kasvun ja yritysten kilpailukyvyn perustana vaikuttaa niin vahvalta, ettei sen kyseenalaistaminen ole yleistä. Taloudellisten ja sosiaalisten seurausten tarkastelu yksilötasolla tuo esiin käytäntöjä, jotka perustuvat valintoihin ja järjestyksiin. Nämä puolestaan ovat aina kyseenalaistettavissa ja neuvoteltavissa eivätkä absoluuttisia totuuksia. Seuraavan tarinan avulla tuon esiin investointitukijärjestelmässä vallalla olevien käsitysten ja käytäntöjen vaikutuksia ihmisiin. Tarina on juoneltaan ja hahmoiltaan fiktiivinen, mutta perustuu todellisen aineiston lukuihin, järjestyksiin ja käytäntöihin. Aineisto koostuu Lapin toimialojen työllisyys- ja työttömyystilastoista (TOL2008, TTV19 (2008), TTV10 (2008)), tukihakemuskäsittelijän haastatteluun sekä ELY-keskuksen investointitukihakemuslomakkeisiin ja -ohjeisiin. Tarina on tulkintani ammatillisen segregaaation taloudellisista ja sosiaalisista vaikutuksista yksilötasolla sekä sosiaali- ja terveystoimialan liiketoimintamahdollisuuksista investointitukijärjestelmässä.

Tarina

Lompolon perhe asuu Lapissa reilun 180.000 muun lappilaisen kanssa. Anna on kunnan kotipalvelutyöntekijä. Hän huolehtii, hoitaa ja kylvee työkseen alueensa kotona asuvia vanhuksia. Annan työsuhteet ovat määräaikaista. Hänellä on työssään ainoastaan naispuolisia kollegoja, ja hänen palkkansa on alhainen. Työsuhteidensa välissä hän on toisinaan työttömänä, mutta työttömyysjaksot eivät ole pitkiä. Monesti ne jäävät jopa alle 7 arkipäivän omavastuuajan, mistä

johtuen hän harvoin edes anoo työttömyyskorvausta. Alhaisen palkkansa ja miehensä kanssa yhteisen asuntolainansa vuoksi hänellä ei olisi varaakaan jäädä työttömäksi pidemmäksi aikaa, vaan hänen on otettava vastaan lyhyetkin työllisyyspätkät. Anna näkee päivittäin kiirettä ja parantamisenvaraa työssään. Hänellä onkin mielessään toimialan ja toiminnan kehittämisideoita.

Annan mies Timo on rakennusmies. Hänen palkkansa on korkeampi kuin vaimonsa, mutta hän on parhaillaan lomautettuna työstään. Lomautusaika on tyypillisesti pidempi kuin Annan työttömyysjakso. Sitä vastoin Annalla työttömyysjaksoja on useammin kuin Timolla. Paremman palkkansa ansiosta Timolla on korkeampi työttömyysturva kuin Annalla. Muiden lomautettujen tavoin hän odottaa suurten rakennusprojektien alkamista, eivätkä uudelleenkoulutukset tai työllistämistoimenpiteet siksi puhuttele häntä.

Vihdoin erään rakennusprojektin ilmoitetaan alkavan. Sen on tarkoitus parantaa matkailukeskuksen infrastruktuuria. Suunnitelmien pohjalla on odotukset hyvinvointimatkailun kasvusta, joka tarjoaisi sosiaali- ja terveysalan yrittäjille mahdollisuuksia samalla kun se varmistaisi paikallisen väestön palveluntarjonnan. Nyt on tarkoitus rakentaa vesi, tie- ja ympäristölliset puitteet sopiviksi vanhenevan asiakaskunnan tarpeisiin rakennettavalle hotellille. Timo ja hänen kollegansa aloittavat työnteon. Suhteellisen pitkäkestoisen projektin ansiosta Timon tulot saavuttavat jälleen normaalin tasonsa, mikä on tärkeää mahdollisen uuden lomautusjakson kohdatessa, sillä se toimii työttömyyskorvauksen laskemisperusteena. Annan tulot ja siten myös tulevaisuuden työttömyyskorvaus laskevat jo yksinomaan jokaisen 7 arkipäivän omavastuuajan vaikutuksesta.

Anna kuuntelee mielenkiinnolla projektisuunnitelmaa hyvinvointisektorin kehittämiseksi ja näkee siinä mahdollisuuden kehittää hoivapalveluja. Oman yritystoiminnan kautta hän voisi kehittää ja hankkia uusia menetelmiä ja välineitä. Toisin kuin Timon, hänen on kuitenkin odotettava muutama vuosi mahdollisuuksiaan, kunnes infrastruktuuri on valmis. Kestää myös aikansa, kunnes hotelli- tai muu rakennus on valmis ja pystyy tarjoamaan tiloja alan yrittäjille. Mikroyrittäjällä ei ole mahdollisuuksia toteuttaa investointeja siinä mittakaavassa. Anna tarvitsisi investointitukea tutkimukseen ja kehittämiseen, oikeuksien ja patenttien hankkimiseen. Lisäksi työllisyysperustainen investointituki on suunnattu vain määrättyille toimialoille kuten rakentamiseen. Hoiva-alan työntekijöitä sen avulla ei pystytä työllistämään. Annan suunnitelmat ovat todennäköisesti liian pienet saadakseen investointitukea, sillä hän työllistäisi alussa vain itsensä alueella, jolla on keskimääräinen työttömyysaste. Hän ei myöskään keskittyisi teknologian kehittämiseen vaan sellaisten etujen luomiseen, jotka edellyttävät erityistä tilaa, välineistöä, ympäristöä ja oikeuksia. Hoiva-alalla on muitakin yrittäjiä, mikä merkitsee kilpailua. Kilpailulainsäädännön mukaan investointitukea ei voida myöntää sellaisissa tilanteissa, jossa sen uskotaan vääristävän kilpailua. Rahallinen tuki Annalle merkitsisi hänen asemansa parantamista verrattuna muihin tuottajiin. Siksi

häntä neuvotaankin hakemaan rahoitusta joko itsensä ja osaamisensa kehittämiseen tai yhteistyöhön muiden yritysten kanssa. Näin hän voisi saada rahoitusta kehittämistoimenpiteille. Anna ei kuitenkaan halua paljastaa suunnitelmiaan kilpailijoille vaan kehittää ja kokeilla niitä ensin omien asiakkaidensa parissa. Siksi hän päättää jäädä odottamaan, kunnes infrastruktuuri on rakennettu valmiiksi. Vasta sitten hän pystyy katsomaan, sopivatko tilat ja toimintaympäristö hänen tarkoituksiinsa ja voiko niitä mahdollisesti muunnella. Hän jää kiinnostuneena odottamaan projektin valmistumista ja on siten yksi niistä, jotka mahdollisesti tulevaisuudessa hyötyvät välillisesti investoinnista, kun taas Timo hyötyy siitä heti työllistyttyään.

Johtopäätöksiä

Sukupuolten välinen ammatillinen segregatio on maailmanlaajuinen ilmiö. Miesten työt ovat machinery, money, management (Charles 2005) ja naisten cleaning, cooking, caring tai kuten Leena Eräsaari on ne suomeksi kääntänyt kuuraus, köksäys, kaitseminen (Julkunen 2010, 131). Toisekseen naisten työ ei ole aineellista tuotantoa vaan sellaista, jossa ”saadaan aikaan jonkinlainen efekti tai affekti: oppiminen, turvallisuutta, paranemista, aktivoitumista, voimaantumista, taide-elämys, henkisyyttä, viihtyvyyttä, ostopäätös, asiakkaana pysyminen jne.” (Julkunen 2010, 143). Kun rahoitusjärjestelmä perustuu lähinnä aineellisen tason tai teknologian tarkasteluun, jäävät efekti- ja affektiosaaminen sen ulkopuolelle. Näin tapahtuu Lapissa.

Segregatio pitää sisällään hierarkiaa, joka ilmenee selvimmin palkkaeroissa. Miesten dominoivat toimialat tarjoavat korkeamman ansiotason kuin naisten toimialat. Usein tätä selitetään sillä, että miehet toimivat yksityisellä ja naiset julkisella sektorilla. Raija Julkunen (2010, 151) on todennut, ettei palkkaeroa voi selittää julkisen sektorin laajuudella. Hän kirjoittaa, että Suomessa palkkaerot ovat suuremmat kuin muissa Pohjoismaissa ja OECD-maissa keskimäärin, ja että palkat on päätetty yhteisesti neuvottelemalla tulopoliittisen järjestelmän puitteissa. Työttömäksi jäävä työntekijä on riippuvainen ansiosidonnaisesta työttömyysturvastaan. Nimensä mukaisesti ansiotaso määrittää turvan tason. Käytännöt ja rakenteet toimialoilla ohjaavat työttömän käyttäytymistä. Sellaisilla toimialoilla, joilla määräaikaiset työsopimukset ovat yleisiä ja palkkataso on matala, työllistytään jatkossakin pätkissä ja otetaan toistuva lyhytaikainen ansioiden menetys vastaan. Sellaisilla aloilla, joilla määräaikaisuudet ovat kausiluonteisia, on työllistyvyys riippuvaista aineellisista suurista projekteista tai olosuhteista, joihin yksilöllä ei ole vaikutusmahdollisuutta.

Investointitukijärjestelmä työttömyydenhoitomenetelmänä pyrkii ainakin Lapissa vähentämään lähinnä jälkimmäisen lajin työttömyyttä.

Se, mikä rakenteellisesti näyttäytyy pysyvänä ja hyväksyttävänä, kuten palkkaerot ja ammatillinen eriytyneisyys, on lähempää tarkasteltuna valintaa, jolla on yksilötason seurauksia. Yrittäjällä, joka toimii naisvaltaisilla toimialoilla, ei ole samanlaisia mahdollisuuksia hyödyntää investointitukijärjestelmää. Viime aikoina luovat toimialat on nostettu esiin uutena taloudellisen kasvun toivona. Edelleen jätetään efekti- ja affektituotantoa kuten hoivaa ja koulutusta näiden kategorioiden ulkopuolelle. *Hitech*-ammatit nauttivat arvostuksesta ja palkkojen noususta virtuaalistumisen myötä, kun taas *hitouch*-ammatit pysyvät matalapalkkaisina (Wolkowitz 2006, Julkunen 2010, 143). Kilpailu on merkityksellistynyt tärkeäksi ja positiiviseksi asiaksi talouden dynamiikan tarkastelussa: kilpailun on väitetty lisäävän laatua ja alentavan hintatasoa. Silti tukijärjestelmän rakenteelliset tekijät suosivat suuria (myös Lapissa) tuottajia, jolloin pienet todellisen kilpailun keskellä toimivat yritykset rajataan tuen ulkopuolelle.

Segregaatiota voidaan lieventää joko yksilö- tai rakennetasolla. Yksilötasolla naisilla on teoreettisesti vapaa valinta siirtyä miesten parempipalkkaisiin töihin ja ruveta noudattamaan niiden alojen toimintakulttuuria. Heillä on myös valinta asettaa työelämä perheen edelle. Miesten valintamahdollisuudet pitävät sisällään siirtymisen matalapalkkaisempiin ammatteihin ja luopumisen miesvetoisesta perhe-elättäjyydestä. Rakenteellisella tasolla tuki-, palkkaus- ja sopimusjärjestelmiä muutetaan siten, että ne kohtelevat toimialoja ja ammatteja samanarvoisesti. Tietty naisten dominoivat toimialat jäävät tällä hetkellä ilman julkista tukea siitä syystä, että alalla on kilpailua (yrityksille ei voida myöntää tukea) tai toimija on julkinen sektori eikä pk-yritys, ja siitä syystä, että kyseinen toimiala on rajattu pois tuen piiristä, vaikka julkinen sektori muuten on oikeutettu tukeen (työllisyysperusteinen investointituki).

LÄHDELUETTELO

Charles, Maria (2005), National Skill Regimes, Postindustrialism, and Sex Segregation, *Social Politics* 12(2), 289-316.

Hynninen Sanna-Mari, Ritsilä Jari, Haapanen Mika, Storhammar Esa (2007) Investointitukien työllisyysvaikutukset, Työministeriön työpoliittinen tutkimus 336.

Julkunen, Raija (2010), Sukupuolen järjestykset ja tasa-arvon paradoksit, Vastapaino, Tampere.

Koski, Heli & Ylä-Anttila, Pekka (2011), Yritystukien vaikuttavuus, tutkimushankkeen yhteenveto ja johtopäätökset, Etna, TEM-raportteja.

Wolkowitz, Carol (2006), *Bodies at work*, Sage, London.